

afstemningen, efter man havde fået Justitsministeriet redegørelse, var til at overstå meget hurtigt. Derfor besluttede man så, at det skulle hastes igennem med en forespørgselsdebat i dag som det endelige punktum.

Nu drages konklusionen – og det synes jeg måske er lidt forunderligt – af nogle af de partier, som har fremsat beslutningsforslag om, at vi skal have en folkeafstemning. Enhedslisten kan sagtens afvente, at disse beslutningsforslag gennemgår den sædvanlige grundige udvalgsbehandling, hvor vi har mulighed for at stille spørgsmål til ministre, kalde ministre i samråd osv. – i det hele taget få en grundig og seriøs debat, som vi også har mulighed for at inddrage befolkningen i, inden der bliver stemt om, hvorvidt vi skal have en folkeafstemning eller ej. Derfor har Enhedslisten ikke kastet sig ud i at fremsætte forslag til vedtagelse i dag. Det er der andre, der har gjort, og jeg skal da sige, at der ikke står noget i Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, som vi kan have noget imod – tværtimod – så det vil vi gerne stemme for.

Til gengæld må vi sige, at det er lykkedes for SF at pakke deres forslag om en folkeafstemning ind i en række formuleringer om traktaten af stærkt tvivlsom karakter, så det kan vi ikke stemme for.

Udgangspunktet for situationen i dag var jo, at vælgerne i Frankrig og Holland for lidt over 2 år siden stemte nej til EU-forfatningen. Der satte man gang i den såkaldte tænkepause. Der sagde statsministeren: Vi skal bruge tænkepausen til at diskutere, hvordan befolkningen involveres mere i det europæiske samarbejde. Det står klart, at afstanden mellem den politiske elite og manden på gaden er blevet for stor. Den skal vi bygge bro over.

Det, man så efterfølgende kan sige, er, at alt jo er kørt videre, som det plejer at køre, i stedet for at man reelt har benyttet lejligheden til at inddrage befolkningen i EU og lytte til, hvilket europæisk samarbejde de ønsker sig. Endnu en gang lægger man op til, at løsningen på EU's krise skal være mere EU.

Venstre, Konservative, Socialdemokraterne og De Radikale dækker sig ind under, at der ikke skal være folkeafstemning, hvis der ikke er tale om suverænitetsafgivelse, sådan som man fortolker det i forhold til grundlovens § 20. Justitsministeriet har konkluderet det, som statsministeren i forvejen havde sagt var konklusionen, nemlig at der ikke var tale om suverænitetsafgivelse. Det kan man jo føre mange juridi-

ske diskussioner om. Efter min opfattelse er der i hvert fald ud fra en almindelig folkelig tilgang til debatten tale om et helt absurd suverænitetsbegreb.

Det fører til, at det ikke er suverænitetsafgivelse, at der på over 50 områder, hvor der nu skal tages beslutninger med enstemmighed, fremover kan tages beslutninger med flertalsafgørelser. Det er heller ikke suverænitetsafgivelse, når man ændrer stemmevægtene, så store lande får mere magt på bekostning af de små lande, og det er heller ikke suverænitetsafgivelse, når man i realiteternes verden nu får indført en EU- udenrigsminister, som man så godt nok vælger at give den meget folkelige titel højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Efter min mening tilsiger al logik, at der her er tale om en klar suverænitetsafgivelse eller afgivelse af indflydelse eller afgivelse af magt eller store ændringer i den måde, man har indrettet EU på.

Jeg forstår, at Socialdemokraterne har bygget en særlig argumentation op omkring det her, der handler om, at der kun er tale om vedtægtsændringer. Jeg skal bare hilse og sige, at i de fleste af de foreninger, jeg er medlem af, hæger vi meget om vedtægterne og er godt klar over, at hvis vedtægter skal laves om, overlader man det ikke bare til bestyrelsen at stå for det. Så det er sådan set i sig selv et argument for, at man burde have en folkeafstemning.

Både Venstre og Konservative og meget tydeligt Socialdemokraterne har sagt, at der også er tale om en politisk stillingtagen. Det er jo også rigtigt, at vi i Danmark faktisk har en tradition for at holde folkeafstemninger om EU-spørgsmål, hvor vedtagelsen af Nicetraktaten i 2001 var en kedelig undtagelse. Der er blevet sagt meget om, at det slet ikke er en tradition, og at vi heller ikke plejer at gøre det osv. Men realiteten er, at Nicetraktaten er den eneste traktat, man har kunnet fremhæve, der ikke har været en folkeafstemning om.

Jeg kunne så forstå på hr. Svend Auken, at han havde fortrudt, at der var kommet en folkeafstemning om Amsterdamtraktaten. Det er sådan set i orden at fortryde den slags. Jeg kunne også forstå på hr. Svend Auken, at han mente, at hvis man havde kendt sin besøgstid dengang, havde man sørget for at få det fiflet til, ligesom man gjorde den her gang, og fået fjernet ni mindre betydningsfulde ting – dengang var det kun tre mindre betydningsfulde ting, der